

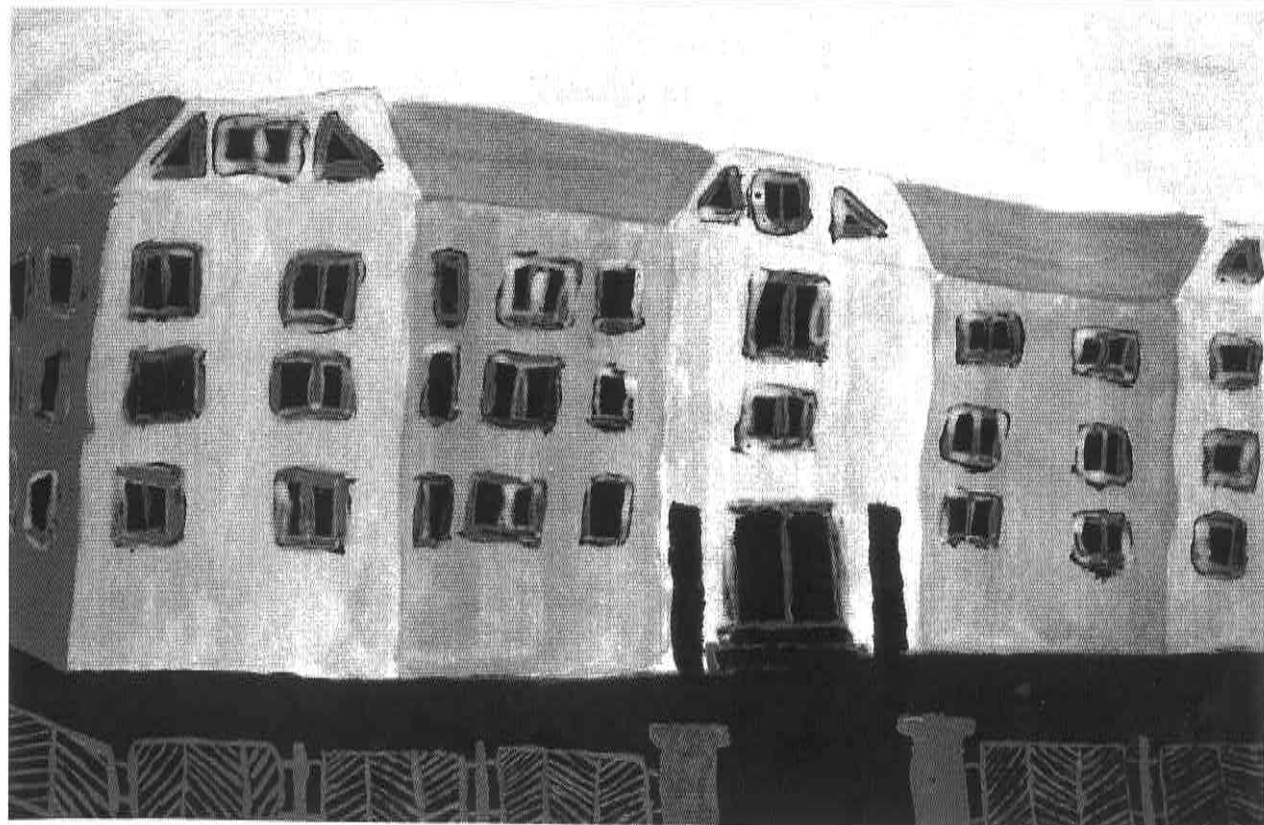
ZA UVOD

Pričujoče literarno glasilo je v veliki meri "posnetek" letošnjega literarnega večera (9. 2. 2004). Iz njega se nam torej nasmihajo tista besedila, ki so iz svojega gnezda prvič poletela v počastitev slovenskega kulturnega praznika. Ne zamerite mi, če sem bil pri odločitvi, kaj se bo "uvrstilo" na literarni večer oz. v glasilo, premalo tenkočuten in preveč štorast, saj je za takšen izbor kriv tudi časovni okvir ene ure, v katero je bilo treba razvrstiti vse nastopajoče. Iz vseh prispevkov, ki jih je bilo precej, je bilo pač potrebno poiskati tiste, ki imajo

toliko močna krila, da lahko poletijo do poslušalcev in bralcev. Ne domišljam si, da je to, kar je tukaj zbrano, najboljše, ker vem, da ima vsak oddani ali tudi neoddani prispevek svojo dušo, ki lahko svojo lepoto skriva tudi za manj izbranimi besedami. Pohvalo in zahvalo si zaslužite vsi učenci, ki ste literarno in likovno ustvarjali, ne glede na to, ali je vaš prispevek objavljen ali ne, saj ste nam s svojim trudom pri pisanju in drugem ustvarjanju pomagali pri rojstvu te številke glasila. Zahvaljujem se tudi vašim učiteljicam

mentoriciam za spodbujanje in svetovanje pri nastajanju literarnih in likovnih del. Brez zahvale še ne smeta ostati računalničarja g. Ludvik Medic in g. Milan Pulko za oblikovanje tega glasila ter ga. ravnateljica Sonja Purgaj za spodbudo in naklonjenost temu dejanju. Vsem še želim zvrhano mero navdiha in izbranih besed ter spretno roko, ko boste pisali ali kako drugače upodabljali svoj notranji svet.

Knjižničar: Viljem Veg

*Tomaž Meznarič, 5. a, 2002/03
Mentorica: Miroslava Mijačević*

TRETJI A

Tretji A so pravi tipi, a, a, a, a,
pravi pametnjakoviči, a, a, a, a,
boljši so od vseh razredov, a, a, a, a,
veseli so, ko v šoli se učijo, a, a, a, a.

Vsi najboljše se učijo
in petkice si pridobijo.
Petkic zdaj bo sto in sto
in še kakšna zraven bo.

Tretji A so korenjaki, a, a, a, a,
pravi mali veseljaki, a, a, a, a,
Dobri so, da se kar trese, a, a, a, a,
in vse naloge naredijo, a, a, a, a.

Vsi najboljše se učijo
in petkice si pridobijo.
Petkic zdaj bo sto in sto
in še kakšna zraven bo.

*Mara Muhič in Nuša Širovnik, 3.a /9
Mentorica: Sonja Plajšek*

TO SEM JAZ

Ana Brkič mi je ime,
hodim v 3.b.
Rada šolo imam,
dobro računati znam.

Ko poprimem za pisalo,
napišem pesmico ta pravo.
Prijatelje imam po svetu,
rada kaj pogledam po internetu.

Trenutno berem knjigo Levji kralj,
najljubše telo pa je valj.
Rada hodim v šolo,
najraje imam prijateljico Monjo,
še ljubši mi je Miha, ki nosa nikoli ne
viha.

Najbolj smrdi mi domača naloga,
saj to je prava nadloga.
Rada bi to pesmico nadaljevala,
ampak bi rada tudi malo spala.

*Ana Brkič, 3. b /9
Mentorica: Irena Prelog*

LUNINA SKRIVNOST

Vsak večer me v sanje zaziblje
pogled na Luno, ki se blešči tam
gori med oblaki. Vem, da je med
nama nešteto milj, ki naju
ločujejo. Nekega večera pa mi je
moja Luna izdala skrivnost. To
je bila tako tiha skrivnost, da bi
jo vsak želel slišati.

Tisti večer sem slonela pri oknu
ter opazovala Luno. Takrat sem
zaslišala Lunin glas. Bil je
presenetljivo skrivnosten.
Povedala mi je, kakšno je
življenje tam gori. "Draga
prijateljica! Vsak večer
zazibljem v sanje tebe in vse
druge otroke. Tukaj, pri meni je
vse drugače: ni vonja po
cveticah, pašnikih, ni mest,
žvrgolenja ptic in hrupa
avtomobilov. Ni prav ničesar. Ni
življenja. Obdaja me le nešteto,
nešteto zvezd, ki so dobre
prijateljice. Tu in tam pridrvi
mimo kakšna raketa. Ognju in
dimu, ki se kadita iz nje, pravim
mini sonce. Zraven rakete me
obišče bratec Sonček.

Čeprav pride le enkrat na leto,
mu ponudim piškote in čaj. Nato
igrava šah in sestavljava
osončje. Kasneje vzameva gospo
Zemljo kot odbojgarsko žogo. Z
odbojko narediva veliko škode-
POTRESOV. Nato Sonce zaspi,
jaz pa zazibljem vse otroke v
sladek sen. Vendar se to zgodi
samo enkrat na leto."

"Ko sem osamljena, večkrat
kukam skozi okna hiš naravnost
v televizijski ekran in gledam
telenovele. Tukaj je življenje
večno. Ne jaz, ne brat Sonce, ne
zvezde ne bomo umrli."
Z odprtimi ušesi sem jo
poslušala. "Zanimivo;" sem si
rekla. To pa je bilo tudi vse, saj
je nadaljevala: "Vem, da si
presenečena nad tem, kar sem ti
povedala. Verjemi mi, da je
tukaj počitek za dušo. Ta tišina
te uspava. Pa lahko noč."

Zdaj je moja velika želja, da bi
postala astronautka in bi živela
na moji veliki prijateljici Luni.

*Eva Pribožič, 4. a
Mentorica: Jadviga Kolar*

Mentorica: Mira Korošec

MOJA MUCA MIMI IN NJENI MLADIČI

Pred štirimi leti sem dobila majhno muco. Dala sem ji ime Mimi. Mimi je zelo bistra in se je marsičesa naučila. Zna skakati in tudi odpirati vrata.

Vsak dan, ko sem prišla iz šole, je Mimi stala pred vrati in mijavkala. Ko je bila lačna, se je postavila pred hladilnik in praskala po njem, dokler ni dobila hrane. Je pa tudi precej razvajena. Vsa vrata po stanovanju si odpre sama. Pri tem je zelo smešna in zanimiva. S prednjimi tačkami se obesi na kljuko, z zadnjimi pa se odbija od vrat in od tal. Zelo dobro se razumeva. Pogosto se igram z njo, če mi le čas dopušča.

Po enem letu in pol je pobegnila. Iskala sem jo ves teden. Skoraj sem že obupala, ko sem jo nekega dne le našla. Bila sem zelo vesela.

Med tem, ko smo bili lani na morju, je muca doma skotila lepega mladička. Podarili smo ga mojemu bratrancu za rojstni dan. Čez nekaj časa je ponovno skotila dva mladička.

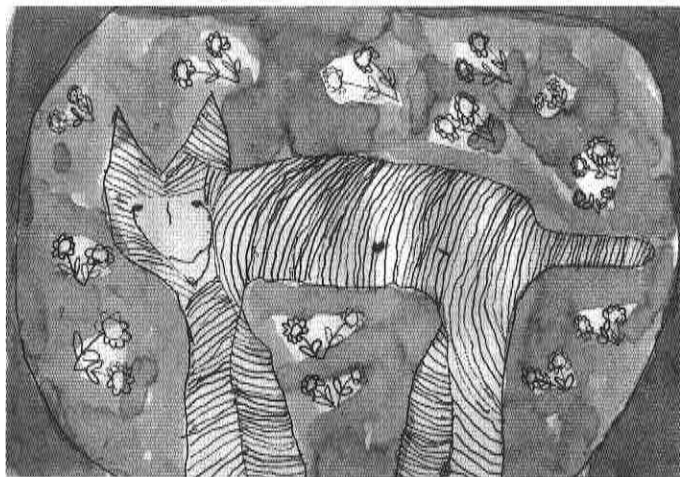
DREVO ŽELJA

BILA JE MAJHNA VASICA. TA VASICA JE BILA POD PLANINAMI. NA VRHU PLANINE PA JE BILO DREVO. TO DREVO JE VSAKEMU, KI GA JE OBISKAL, IZPOLNILO VEČ ŽELJA. NE SAMO ENE, DVE ALI PA STO, NESKONČNO ŽELJ JE IZPOLNILO. VELIKO LJUDI JE POSKUŠALO NAJTI TO DREVO, AMPAK SO HITRO OMAGALI. NIKO PA SI JE REKEL: "ŠEL BOM DO TEGA DREVESA PA NAJ BO, KAR BO." VZEL JE HRANO, ŠOTOR IN ŠE NEKAJ STVARI, KI JIH JE POTREBOVAL. HODIL JE IN HODIL. SONCE JE ZAČELO ZAHAJATI. NIKO SI JE PRIPRAVIL VEČERJO. POSTAVIL SI JE ŠOTOR IN PRESPAL NA GORI. DRUGI DAN JE SPOČIT NADALJEVAL SVOJO POT. ISKAL JE DREVO IN PROTI VEČERU JE DREVO NAŠEL. ZAŽELEL SI JE, DA BI BIL SPET DOMA IN DA BI BILI VSI LJUDJE TEGA SVETA SREČNI. POČIL JE LONEC IN PRAVLJICE JE KONEC.

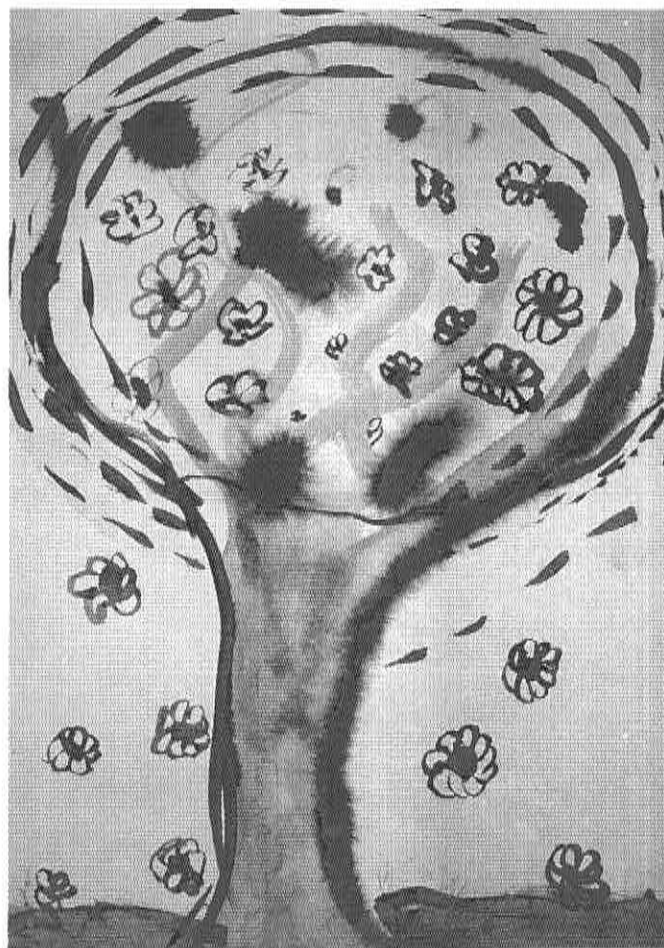
*Luka Medic, 2. c /9
Mentorica: Marta Toplak*

Takrat sem enega podarila bratrancu, drugega pa prijateljem. Lepo skrbijo zanju. Večkrat ju grem pogledat. Doma pa mi krajša čas moja Mimi. Nanjo sem zelo ponosna.

*Aleksandra T. Novak, 4. b
Mentorica: Irena Golob*

*Murat Brojaj, 5. b, 2001/02
Mentorica: Miroslava Mijačević*

*Emina Topalovič, 4. b, 2000/01
Mentorica: Miroslava Mijačević*

ČAROVNIŠKA METLA

Nekoč je živela čarovnica Ajda, ki ni znala leteti z metlo. Ajda je šla k prijateljici Škrti. Vprašala jo je, kako se leti z metlo. "En dva tri, čarovnica že leti!" "Hvala, da si mi povedala. Adijo!" Ko je prišla domov, je poskušala leteti. Poskušala je znova in znova, a ji ni uspelo. "In končno letim." A metla jo je premetavala, ker ni lepo ravnala z njo. Ajda je padla z metle. Ko je padla na tla, je rekla: "Obljubim, da ne bom več tako ravnala s teboj." Še vedno ni lepo ravnala z metlo. In poskusila je znova. Končno ji je uspelo leteti, a še vedno ni bila metla mirna. Šla je k Škrti. Vprašala jo je, če ji pove, kako se lovi ravnotežje z metlo. Škrti je rekla: "O je v desno, U pa v levo." "Adijo." Doma je poskusila in že je letela. Tako je odletela k Škrti. Za zahvalo ji je dala en zlatnik.

Vito Meznarič, 3. a /8
Mentorica: Karmen Plavec

ŽIVALSKI DIRENDAJ

Hrček, želva in še kaj,
vso veselje prineseta nazaj.

Vso noč lepo se igrata,
žogo si podajata,
saj sta kot dva brata.

Pravi direndaj je to,
to noč spal nihče ne bo.

Pa se sosed bo zbudil
in vso pamet izgubil.

Ko se vse to bo končalo,
nam že dolgčas bo postalo.

Ko se sosed bo zbudil,
vso zdravo pamet bo nazaj dobil.

Zdaj pa želva kuha čaj,
hrček pije pivo-KAJ?

Pa se želva je napila
in vso pamet izgubila.

Tjaša in Sanja, 4. a
Mentorica: Jadviga Kolar

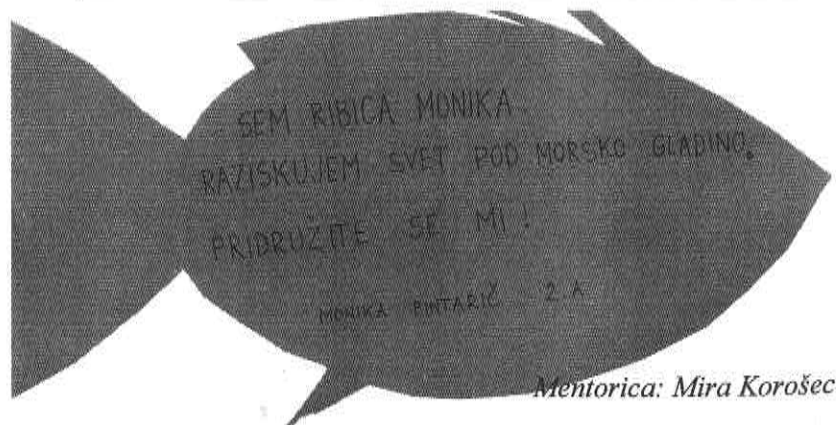
Mentorica: Mira Korošec

MOJA PRVA LJUBEZEN

Zastal mi je dih... Videla sem najlepšega človeka na svetu. Počutila sem se odraslo, čeprav sem vedela, da to nisem. Ko sem se zjutraj žalostno odpravljala v šolo, še nisem vedela, da bo to najsrečnejši dan v mojem življenju. Takoj sem začela spraševati sošolke, kdo je ta čudoviti pojav. Tina mi je povedala: "To je Renato!" Ne da bi jim kaj rekla, sem odhitela k njemu. Noge so se tresle, roke so postajale potne, srce je bilo kot še nikoli.

Ko sem se mu približala, sem izdabila komaj slišni: "Zdravo!" Obrnil se je in me vprašal, če sem mu kaj rekla. Odgovorila sem mu: "Da... hm..." Ker sem na tleh videla svinčnik, ki bi se podal njegovi lepoti, sem si hitro izmislila: "Je ta svinčnik tvoj?" "Ne, žal ne!" mi je odgovoril. Upala sem, da bo stekel pogovor, vendar nisem imela dovolj poguma in samozavesti, zato je odšel naprej. Še naprej sem ga gledala in osvajala, vendar je vse to letelo na gluha ušesa. Bila sem razočarana. Kmalu sem odnehala in čez kakšen mesec sem že spet videla mojega novega princa na belem konju.

Nikolina Brkič, 8. a
Mentorica: Lidija Verlek

Mentorica: Mira Korošec

BIL BI ZLATA RIBICA

Zlata ribica bi bil zato, ker je preveč slabega in bi vas učil dobrega. Izpolnjeval bi želje – in to samo dobre želje. Živel bi v reki Nil med podvodnimi konji, aligatorji in med skalami.

Ustvaril bi hitrost, ki jo ima Zemlja, očistil bi zrak, vode in ustvaril načrte za avto brez izpušnih plinov. Nedeljo bi spremenil v družinski dan. Imel bi zlato ženico in svete ribice. Življenje rib, ljudi in živali bi spremenil v lepše trenutke, da ne bi bilo sovraštva.

Alen Dizdarevič, 7. c
Mentorica: Lidija Verlek

SPOMIN

Spomin je le en sam spomin!
Ko si z osebo, ki jo ljubiš ali jo rad imaš,
ne občutiš bolečine te.
Ko pa ljubljeni ti odide,
spoznaš, kako hudo je to.
Naj bo kolega ali tvoj fant,
iste se solze točijo.
Spomniš smeha se in joka,
plesov in stoka,
vsega, kar skupaj smo počeli.
Pogledaš slike in hudo ti je.
Hočeš, da se vrne vse.
Hočeš nazaj tisti smeh.

Napoči enkrat tisti trenutek,
ko roko nazadnje si podaš.
Jok sili v oči, srce žalosti.
Bolečina v duši leži, grlo je nemo.
Hoče reči: "Oh, prosim, ne odhajaj!"
Vendar reče le: "Adijo!"
Nato tečeš, tečeš, ne veš kam.
Samo jokati še znaš.
Tvoje srce se stiska in spet stiska,
joka ti duša.
Kričiš in se dereš: "Vrni se!"
Misliš, da te slišijo.
Iščeš slike, na katerih so dogodki,
ki preživeli ste jih skupaj.
Jočeš, jočeš.
Srce te boli in na tiho si govori:
"Adijo, adijo!"
Saj te besede zadnje spregovoril si.

Monika Ilič, 8. c
Mentorica: Lidija Verlek

MOJ ROJSTNI DAN

Danes je moj rojstni dan,
za cel dan že imam program.

Povabila bom prijatelje
in bližnje sorodnike.

Pili bomo limonado
in jedli torto s čokolado.

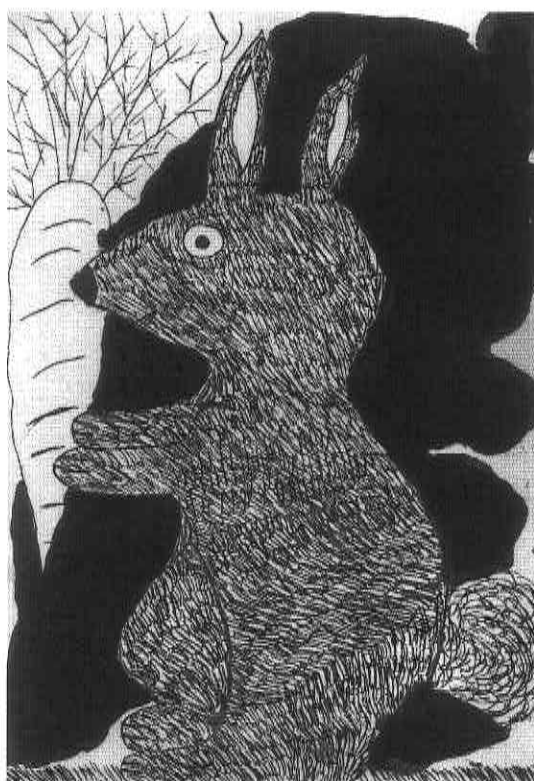
Tudi obložene kruhke bom naredila
in veliko daril dobila.

Igrali se bomo skrivalnice,
a težile nam bodo mamice:

"Čas je, otroci domov."

A zavrnili jih bomo: "No, no, no!"

Doroteja Zajc, 7. a
Mentorica: Nada Gojčič

Damjana Kuhar, 5. b, 2001/02
Mentorica: Miroslava Mijačević

ŽIVLJENJE

Življenje je dolgo,
a ne dovolj,
saj prehitro mine.

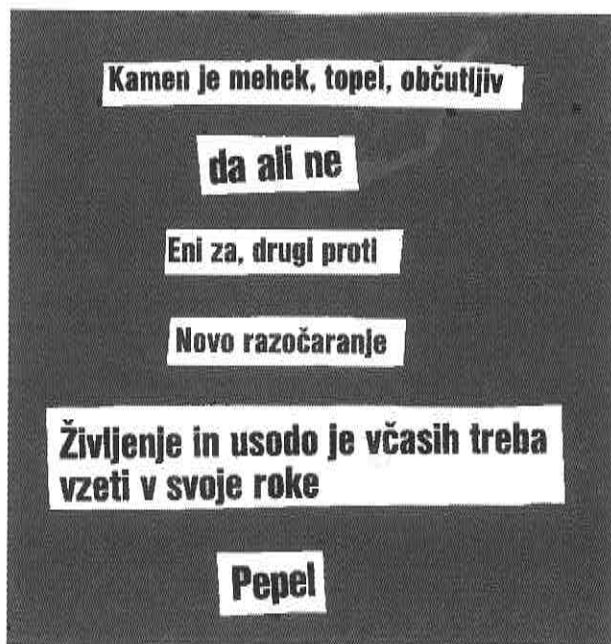
V življenju doživljaš veliko stvari
in upaš,
da se ti vedno kaj novega zgodi.

Damjana Kuhar, 8. b
Mentorica: Lidija Verlek

SNEŽENI MOŽ

NEKEGA JUTRA JE ZAPADEL SNEG. PRIŠLI SO OTROCI IN NAREDILI MALO KEPO ZA GLAVO, SREDNJO ZA TREBUH IN NAJVEČJO ZA NOGE. MIHA JE PRI MAMI VZEL STARI LONEC IN KORENČEK. JAN JE PRINESEL GUMBKE IN FIŽOL ZA USTA. NASTAL JE SNEŽAK. TO SEM BILA JAZ. ZVEČER SEM BILA SAMA IN STRAH ME JE BILO. PRIŠEL JE ZAJČEK IN REKEL, DA JE LAČEN IN DA GA ZEBE. PROSIL ME JE ZA KORENČEK. DALA SEM MU GA IN ODSKAKLJAL JE DOMOV. POTEM JE PRIŠEL PTIČEK IN ME PROSIL ZA LONEC. TUDI NJEMU SEM DALA LONEC. PRIŠLO JE JUTRO IN POSIJALO JE SONCE. STOPILA SEM SE IN NI ME VEČ BILO. PRIŠLI SO PTIČEK, ZAJČEK IN OTROCI. ZELO SO ME POGREŠALI.

*Eva Kolarič, 2. b
Mentorica: Nataša Vauda*

*Sara Ferčič, 8. c
Mentorica: Lidija Verlek*

KUŽA IŠČE KOST

KUŽA JE KOPAL PO DOMAČEM VRTU. NAŠEL JE KORENČEK, PRELUKNJAN LONEC IN STAR ČEVELJ. SONCE JE ŽE ZAŠLO, KUŽA PA JE ŠE KAR KOPAL. "KAJ IŠČEŠ?" GA JE VPRAŠALA MUCA. "TUKAJ NEKJE SEM ZAKOPAL KOST," JE ODGOVORIL. "SI JO MORDA VIDELA?" MUCA JE ODKIMALA IN ODHITELA DOMOV.

*Kevin Urlep, 2. c
Mentorica: Marta Toplak*

LISICA IN MAČEK

Nekoč sta živela lisica in maček. Od rojstva sta bila najboljša prijatelja. Nekoč sta se potepala in maček se je pohvalil, da pridno dela in pripravlja hrano. Lisica pa je lenarila in je že malo stradala.

Ko je prišla zima, je lisica v svojem brlogu stradala, medtem ko je maček v svoji hišici prav užival. Lisica se je odločila, da bo šla do mačka, zato se je podala na pot. Prišla je do mačka in mu rekla, če ji da kaj hrane. Maček pa je rekel: "Kdor ne dela, naj ne je!" in zaloputnil vrata.

*Nikolaj Klasinc, 7. b
Mentorica: Nada Gojčič*

SONET O PRIJATELJU

Pravijo, da najboljši prijatelj je tisti, ki pokaže, da rad te ima, tisti, ki se odlično nate spozna in tisti, ki resnično spoštuješ ga.

Zaupaj skrbi mu, vse svoje želje, pripravljen si mu povedati še več, kdo koga na sladoled danes pelje in kdo komu skrivaj pošilja želje.

Dober prijatelj le redko izda te, občasno o tebi grdo govori, včasih pa te kar po francosko pusti.

Če pa prijatelj te kdaj razočara, počakaj, da sonce znova posije, takrat odpri oči in mu odpusti.

*Tinka Trop, 8. a
Mentorica: Nada Gojčič*

Mentorica: Mira Korošec

Brina Ternovšek, 9. b
Mentorica: Lidija Verlek

NASILJE – NE!

Nasilje je nekaj, kar ni v redu,
 če ga ne bi bilo, bi se vsi utapljali v medu.
 Vojne, osvajanja, kaj nam bo to?!
 Kaj, ko bi rajši dosegli, da prijatelji smo?

Vsi smo drugačni in tudi enaki,
 prijateljstvo pa premore človek vsak.
 Zakaj neki so filmi tako nasilni,
 zakaj smo vsi tako nemirni?
 Rajši bi sklenili, da bo mir na svetu,
 kot da nekdo zavlada planetu,
 vzremo puške, čelade in pištole,
 saj nihče ne vidi rad, da nekdo "kolje".

Gremo rajši na počitnice,
 kot pa na bojišča,
 ne gremo v bolnišnice,
 ampak na smučišča.

Pustimo prepire, pretepe in bojevanje,
 nihče noče, da bi po tleh ležale človeške
 lobanje,
 od bomb pa zevale široke špranje.

Rečem vam: Nasilje – ne! Zakaj?
 Ker brez tega bi svet bil prekrasen raj.

Gregor Bočič, 8. a
Mentorica: Nada Gojčič

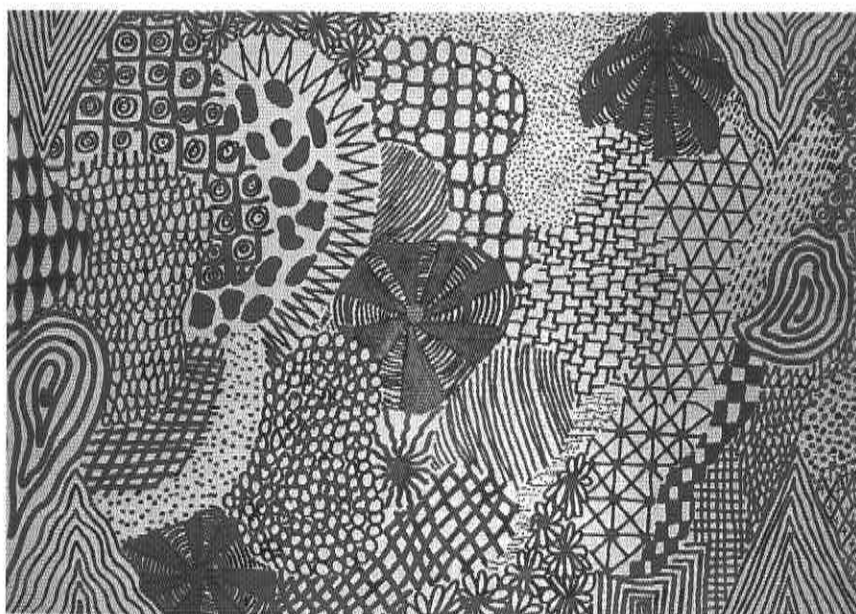
MLADI PLANINCI

Mi cvet smo mladine,
 ki rada gre v planine.
 Radi se še igramo
 in marsikaj spoznamo.

Po hribih se sprehajamo
 in rožicam nagajamo.
 Iščemo poti nazaj,
 ker radi pridemo v ta raj.

Za lepoto stikamo
 in se radi slikamo.
 Rišemo naravo,
 ker nam je v zabavo.
 Gibanje je zdravo,
 to je veselje pravo

Sanja Petrovič, 4. a
Mojca Ljubša, 4. b
Mentorica: Irena Golob

Timi Kupčič, 5. c, 2002/03
Mentorica: Miroslava Mijačević

Marina Stermšek, 9. b
Mentorica: Nada Gojčič

LJUBEZEN

Ljubezen prizadene veliko ljudi,
nekateri pa osreči in dobro za njih poskrbi.
Ko nekoga ljubezen ulovi,
ga nihče več ne dohiti.

Ljubezen te zmede in si izgubljen,
zamišljen in velikokrat odtujen.
Sploh ne veš, kaj prijatelj ti razlaga,
postaneš samo ena zaljubljena zraga.

Zaljubljen ne razumeš nobene snovi,
ker vse drugo ti po glavi roji.
Misliš samo na simpatijo,
le kako bi lahko mislil na kako biologijo.

Brigita Golnar, 8. c
Mentorica: Lidija Verlek

Mentorica: Mira Korošec

ŠOLA JE STARA

Šola je stara, učenci pa ne,
zato vam povem,
da v šolo hoditi je res problem.

Ocene kar letijo,
najprej zgodovina, nato matematika,
že nas preseneti geografija,
to je res prava polomija.

Kar učiteljica pri slovenščini pove,
nam v glavo težko gre.
Naravoslovje zase je poglavje,
za nas veselo brezglavje.

Angleščina in nemščina
vsebudeta dobro in slabo,
le skupaj sta pravo zmešalo.

Želimo si vsi,
da šolo bi organizirali mi.
Brez učenja in učiteljevega teženja,
bila bi pravi predmet poželenja.

Maja Miložič, 7. a
Mentorica: Nada Gojčič

JAZ SEM DEŽNIK

SEM MODER DEŽNIK. JURE ME VZAME V ŠOLO,
KO DEŽUJE. NA ME PADAJO DEBELE DEŽNE
KAPLJE. JURE JE VESEL, KO ME NOSI. NA POTI SE
SREČAM Z DRUGIMI DEŽNIKI. VČASIH SE
POGOVARJAMO. VČASIH GLEDAMO OTROKE,
KAKO SKAČEJO PO LUŽAH. VESEL SEM, KO
DEŽUJE IN KO ME JURE VZAME V ŠOLO.

Jernej Hajdinjak, 2. b
Mentorica: Nataša Vauda

NAJTOPLEJŠA LUČ NA SVETU

Moja luč močneje sveti od Sonca.
Moja luč je mogočnejša od ognja.
Moja luč je bolj zmogljiva kot galaksija.
Moja luč je bolj rdeča kot Mars.
Moja luč je toplejša od lave,
kajti moja luč, je luč na srečo.

Tilen Urbančič, 3. b /8
Mentorica: Renata Sužnik

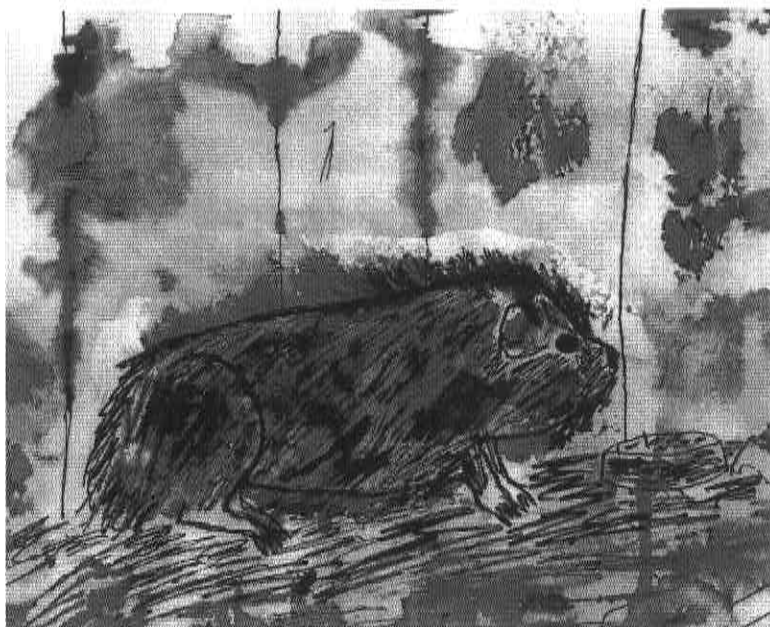
MALI JEŽEK

Kje si ježek mali,
mi smo te iskali.
Ali te je kdo pregnal,
ko sem te povsod iskal.

Jesen je
in pripraviti se moram na spanec,
ampak ne mislim iti
na dolgo pot v mesto Klanec.

Na dolgi poti bom počival
in se s sadeži zalival,
ko se bom v grmiček skrtil,
se bo piček pravkar izvalil.

*Jana Simonič, 3. a /8
Mentorica: Karmen Plavec*

*Tadeja Miložič, 5. b, 1999/2000
Mentorica: Miroslava Mijačević*

PA DA BI ZNALA

Pa da bi znala, bi
svetovna prvakinja v
show dancu postala
in bi plesala, plesala.

Pa da bi znala, bi
Luno in Mars obiskala,
vse bi preiskala, preiskala.

*Brina Ternovšek, 9. b
Mentorica: Lidija Verlek*

ŽIVLJENJE

Dan za dnem sprašujemo se vsi:
"Ali res življenje polno
je prelepih dni?"
In vedno najdemo odgovor prav
enak,
da v življenju ni vesel trenutek vsak.

Življenje je kot igra šaha,
vendar polna pisanega prahu.
Pri obojem pa nadvse pomembno je,
da vsaka nepremišljenost kaznuje se.

Življenje ima različne plati
in vemo, da nas vedno ne razveseli,
vendar kljub temu je polno vrednot
in vedno znova odkritih lepot.

*Natalija Hanželj, 9. c
Mentorica: Lidija Verlek*

PA DA BI ZNALA

Pa da bi znala, bi vam zapela
o sreči, o žalosti
ter vsem,
kar se na zemlji dogaja ljudem.

Pa da bi znala, bi vam zapela
o tem neskončnem vesolju,
o Soncu, o Luni
ter zvezdah, ki nas nenehno
obdajajo.

*Doris Kokol, 9. b
Mentorica: Lidija Verlek*

PA DA BI ZNALA

Pa da bi znala, bi vam zapela
o noči temni,
o svetlem dnevu,
ki bežita vse bolj vstran.

Pa da bi znala, bi vam zapela
o kalni vodi,
o onesnaženem svetu,
ki je vse bolj umazan.

*Maja Kocuvan, 9. c
Mentorica: Lidija Verlek*

PA DA BI ZNALA

Pa da bi znala, bi vam zapela
o tej rjavi, rjavi sladkobi,
o tem okusu
in o teh lešnikih,
ki v ustih tope se kakor sneg.

Pa da bi znala, bi vam zapela
o tem neskončnem morju,
o teh rekah, ki zlivajo se vanj,
o tej svežini in o tem zraku,
ki prekriva ves Jadran.

*Špela Hajduk, 9. a
Mentorica: Lidija Verlek*

LUČKA

NA JASI SREDI GOZDA JE ŽIVELA DEKLICA LUČKA. NJEN DOMEK JE BILA MAJHNA HIŠICA. ZELO RADA JE IMELA ŽIVALI. ŽIVALI SO JO VEČKRAT OBISKALE. TO SO BILE: SRNICA BAMBI, ZAJČEK FILIP, JEŽ JAKA IN LISICA META.

PRIŠLA JE ZIMA. ZAPADEL JE SNEG. ŽIVALI IN LUČKA SO SE SANKALI, KEPALI IN NAREDILI SNEŽENEGA MOŽA. BLIŽALO SE JE NOVO LETO. ŽIVALI SO LUČKI POMAGALE V GOZDU POSEKATI SMREKO. SKUPAJ SO JO V NJENI HIŠKI OKRASILI IN NAZDRAVILI OB NOVEM LETU.

Sanja Kosi, 2. c
Mentorica: Marta Toplak

SREČA

Sreča je leteča,
zdaj je tu
in že je več ni.

Srečen si takrat,
ko te v šoli doleti petica
in zvečer še pica.

Starši so srečni takrat,
ko njihov otročiček
priveka na svet.

Otrokova sreča je ta,
da mu mama
dva poljubčka da.

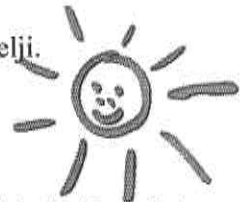
Najstnik pa je srečen
takrat,
ko dobi od dekleta
kis na fris.

Damir Toš, 8. b
Mentorica: Nada Gojčič

SONCE, KAM SI SE SKRILO?

Sonce, sonce, kam si se skrilo?
Za seboj nisi nič pustilo.
Zdaj vidim le luno in zvezde.
Sonce, kam si se skrilo, kam si odšlo?
Komaj čakam, ko boš spet vzšlo!

Vso noč te čakam že,
da boš vzšlo.
A tebe od nikoder ni.
Sladko zaspim v postelji.
In ko se zbudim,
tebe spet si želim,
da te dobim.

Rebeka Komel, 4. a
Mentorica: Jadviga Kolar

ŠOLA KLIČE

Šolski zvonec močno zvoni,
da po vsej vasi že doni,
fante in dekliče
pa v šolo veselo kliče.

Brž zvezke odprite
in se to pesem naučite.
V zvezke vam same petice letijo,
ker ponoči vaše oči ne bedijo

Ingrid Marovič 3. a/8
Mentorica: Karmen Plavec

LUNA, DAN, NOČ IN JUTRO

Ko se jutro zbudi,
vso zemljo osvetli,
nov dan se prebudi.

Ko pa se dan stemni,
postane temna noč,
ker sonce odhaja proč.

Luna se prebudi
in si pomane zaspane oči.
Nato pa ona poskrbi,
da se na zemlji vse uredi.

Andreja Ilešič, 8. c
Mentorica: Lidija Verlek

JEZNA PESEM

Jezna pesem puha,
jezna pesem kuha.
Še rakec se je ustraši,
ko ga kdo preplaši.

Jezna pesem se smeji,
ker se ji vse smešno zdi,
da bi se smejala,
rabi dva kazala.

Jezna pesem se smeji,
ker se ji jesen lepa zdi,
saj jeseni listje rumeni
in po zrelem sadju zadiši.

Ampak, kje je
jezna pesem?
Tamle spi in leži.

Aljaž Ramot, 3.b /8
Mentorica: Karmen Plavec

TEBI

Kot jutro si, ki se v gorah prebuja,
ko že z lučjo se nad vrhove vzpenja,
da v mladih barvah nov se dan začenja,
kateremu sta mrak in hlad še tuja.

Približaš se in že oko spodbuja,
da v srcu ples svetlobe ne pojenja,
da z ognjem spet se star pepel zamenja
in mrtvo s tem se čudežno obuja.

Izkleše čas še lepšo ti podoba,
z ljubeznijo se še srce dopolni -
lepota dalo zlato bo obrobo.

Če čutiš kdaj, da mrak mi dušo polni,
se ti približaj s svojo ji svetlobo,
odsevi bodo v prsah spet popolni.

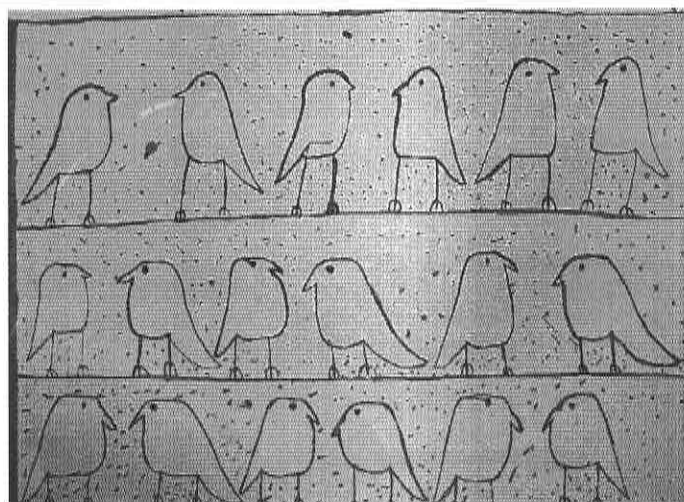
Viljem Veg

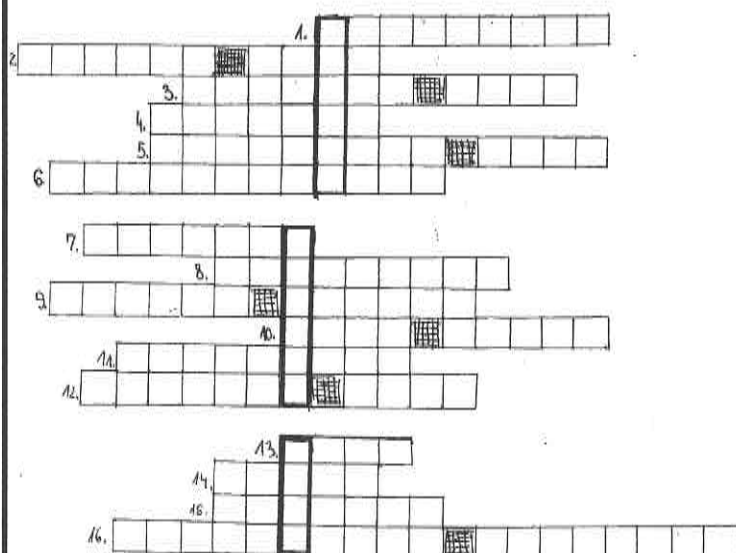
*Dejan Bratušek, 5. a, 2003/04
Mentorica: Miroslava Mijačević*

**Kaj lahko učenci
prispevamo k
boljšemu delu v
šoli?**

KRIŽANKA

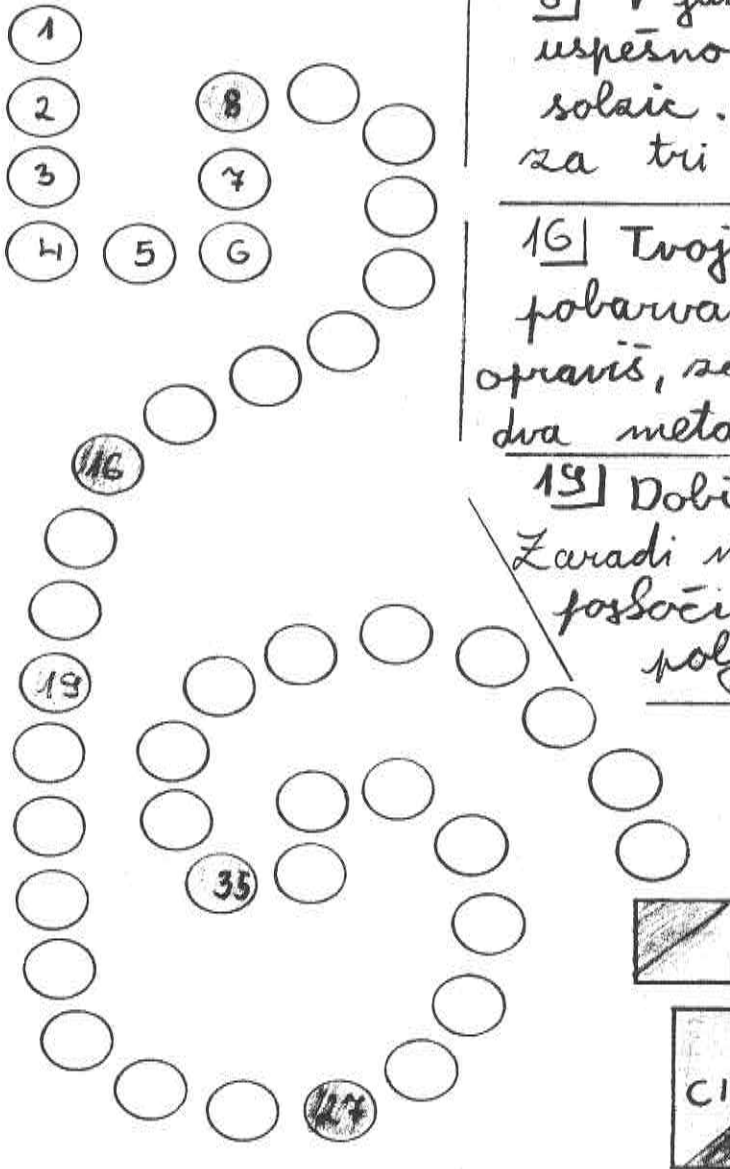
1. Staroveško verstvo iranskega izvora, kult boga Mitre.
2. Klet v kateri je shranjeno vino.
3. Na zadnjem obronku Slovenskih goric, ki se razteza skoraj do Drave, stoji mogočna utrdba - katera?
4. Odganjajo zimo in kličejo pomlad - KORANTI oz. _____.
5. Mesno predelovalna industrija.
6. Mošt se spremeni v vino - kako se imenuje tradicionalni in kulturni dogodek?
7. Praznik se imenuje po Juriju.
8. Praznik, ki se imenuje po Ožboltu.
9. V Ptujju imamo 5 _____, to so Center, Ljudski vrt, Panorama, Jezero, Breg.
10. Imamo študijski oddelek, ljudski oddelek, mladinski oddelek. Ime in priimek pisatelja.
11. Po njej vozijo vlaki.
12. Vzdrževanje motornih vozil.
13. Je mesto, ki ima grad, vinsko klet, korante oz. kurente.
14. Ptuj ima dva, obiskujejo ga otroci stari med 1. in 5. letom.
15. Glasilo mestne občine Ptuj.
16. Ptuj ima spomenik, ki se imenuje po Florijanu - zaščitniku ognja. Kako se imenuje spomenik?

*Karina Vidovič, 8. b
Mentorica: Nada Gojčič*

Družabna Igrica

Izdelaj družabno igrico *Učenec, ne jezi se* (po vzoru *Človek, ne jezi se*) z najzanimivejšimi prizorišči Vorančevega književnega sveta. Preizkusi jo s sošolci (figurice so lahko radirke).

START

8] V jami pebel si uspešno nabral nekaj solaic. Sprehodi se za tri polja naprej.

16] Trojica pisarstva mi poharvana. Da to delo opraviš, saostaneš za dva meta!

19] Dobil si nagrado. Zaradi nje od veselja poskočiš za šest polj naprej.

27.] Šola je že skorajda zgorela. Da jo pogasiš, saostaneš za dva meta!

35.] 1. Pismo si uspešno napisal. Še enkrat meči.

Tadej Žibrat, 7. a
Mentorica: Nada Gojčič

Urednik in lektor: Viljem Veg

Računalniška obdelava: Ludvik Medic in Milan Pulko

Izdala: OŠ Mladika